

วารสาร มจร

เพชรบุรีปริทรรศน์

JOURNAL OF MCU PHETCHABURI REVIEW

P-ISSN: 2773-9295

วัตถุประสงค์

วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ เป็นวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าและเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์และนักศึกษา ในมิติเพื่อสนับสนุนการศึกษา การสอน การวิจัยในมหาวิทยาลัยสงฆ์ รวมถึงคณะสงฆ์ไทย โดยเน้นสาขาวิชาพุทธศาสนา บริหารการศึกษา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer - reviewed) เปิดรับบทความเฉพาะภาษาไทย โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ มีกำหนดออกเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน)*

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม

๐๓ เจ้าของ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

65/1 หมู่ 6 ตำบลช่องสะแก อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทร.032-400-391 โทรสาร. 032-400-391 E-mail: phetchaburi@mcu.ac.th

๐๓ ที่ปรึกษา

พระพรหมบัณฑิต, ศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเทพวัชรบัณฑิต, ศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระวิสุทธีวรกิจ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ บรรณาธิการบริหาร

พระพิพิธพัชรโธม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ หัวหน้ากองบรรณาธิการ

พระครูวัชรสุวรรณาทร,ดร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร. บุญทัน ดอกไธสง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร. สุรพล สุยะพรหม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรพล ใจเย็น

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภณัฐ ทรัพย์นาวิณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร. รัตนะ ปัญญาภา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

รองศาสตราจารย์ ดร. สัณญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เบลูจมาศ สุขสถิตย์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษกร วัฒนบุตร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินัย ผลเจริญ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทัชชญา วรรณบวรเดช

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุทธนา ประณีต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสนาะ กลิ่นงาม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรชัย เย็นเปรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรวิทย์ นพแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๐๓ ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

- พระครูวิรุฬห์วัชรธรรม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
- พระสมุห์อาคม อาคมธีโร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
- นายอนุชา พละกุล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
- นายมะลิ ทิพย์ประจง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ ฝ่ายประสานงานและจัดการ

- พระใบฎีกาสุชินนะ อนินฺชิตโต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
- พระยุงยุทธ กตธูโร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
- พระวรพงษ์ ธมฺมวโส มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
- นางสาวอภิษฐา ฤชัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
- นางสาวนิรวรรณ ทองมี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ ฝ่ายกฎหมาย

- นายสมโภชน์รัฐ แก้วน่วม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๘ ออกแบบปก

นางสาวนันทิยา พวงไฟโรจน์
นายเอกพจน์ มหิมา

๘ จัดรูปเล่ม

นายอนุชา พลทะกุล

๘ โรงพิมพ์

บริษัท เพชรภูมิการพิมพ์ จำกัด

ถนนเพชรเกษม ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทรศัพท์. 032-425-310, Fax : 032-425-310 E-mail: petchpoom2561@gmail.com

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้เป็นฉบับที่ 1 ประจำปีพุทธศักราช 2562 เล่มนี้เป็นปีที่ 2 ของการปรับปรุงรูปแบบ และประเด็นหลัก เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI รองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index -TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา คณาจารย์ ครูอาจารย์ ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทุกประการ

กองบรรณาธิการวารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ ขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราเป็นอย่างดีตลอดมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์ จักมีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

พระพิพิธพัชโรตม

บรรณาธิการ

สารบัญ

บรรณาธิการ	(ก)
บทบรรณาธิการ	(จ)
วิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์	1
EVOLUTION OF COMPUTERS	
มะลิ ทิพย์ประจง และอภิชนา ฤกษ์ชัย	
สงครามกับความยุติธรรม	20
WAR AND JUSTICE	
มะลิ ทิพย์ประจง, ศิริเพ็ญ สุดแสนสง่า และจรรยาพร เหมรังสี	
นวัตกรรมโบราณ : กรณีการสร้างม้าไม้เมืองทรอยกับนกครุฑ - นกไม้	38
ของกัฏฐวาทนะกษัตริย์	
ANCIENT INNOVATIONS: THE CASE OF BUILDING A TROY WOODEN HORSE WITH	
A GARUDA - WOOD BIRD OF KING KATTAWAHANA	
อนุชา พลະกุล และจิตติมา ดำรงวัฒนะ	
การประชาสัมพันธ์กับการเมืองไทย	53
PUBLIC RELATIONS WITH THAI POLITICS	
พระพิพิธพัชรโรดม และพระสาโรจน์ ธมฺมสโร	
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	68

นวัตกรรมโบราณ : กรณีการสร้างม้าไม้เมืองทรอย
กับนกครุฑ - นกไม้ของกัฏฐาพหะกษัตริย์
ANCIENT INNOVATIONS: THE CASE OF BUILDING A TROY WOODEN
HORSE WITH A GARUDA - WOOD BIRD OF KING KATTAWAHANA

อนุชา พละกุล

Anucha Bhalakula

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phetchaburi Buddhist College, Thailand

จิตติมา ดำรงวัฒนะ

Jittima Damrongwattana

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: puen29.1986@gmail.com

บทคัดย่อ

สงครามทรอยเกิดขึ้นเมื่อ 300 - 400 ปี ก่อนคริสตกาล ระหว่างชาวกรีกเผ่าเอเคียนที่มีนครรัฐสปาร์ต้าช่วยเหลือกับพวกโทรจัน (ฝ่ายกรุงทรอย) ม้าไม้เมืองทรอยถูกสร้างโดยโอดิสเซียส เพื่อข้ามประตูเคเอียนของทรอย โดยใช้ไม้จำนวนมากประกอบเป็นม้าขนาดมหึมาเพื่อบุซาเทวีธินีน่าและเป็นบรรณาการแก่ทรอย ม้าไม้คาดว่ามีความสูง 6 เมตร คือ ขาสูง 2 เมตร ลำตัวสูง 2 เมตร และช่วงลำคอ 2 เมตร ความกว้างภายในท้องม้าไม้ประมาณ 2x3 เมตร เพื่อบรรจุทหารกรีกจำนวนหนึ่ง จากนั้นชาวทรอยได้ลากจูงม้าไม้เข้าเมือง ครั้นตีกลองตีจึงออกมาจากท้องม้าไม้ พร้อมอาวุธนักรบ อาทิ หอก โล่ป้องกัน แล้วแยกกันทำภารกิจตามที่โอดิสเซียสวางแผนไว้ คือ ทหารจำนวนหนึ่งรับหน้าที่จุดไฟเผาตามซุ้มประตู พวกหนึ่งเข้าเข้าฆ่าทหารยาม พวกหนึ่งเปิดประตูสเอเคียน เพื่อรับทัพกรีกและสปาร์ต้าเข้าสู่ใจกลางกรุงทรอย นวัตกรรม “นกครุฑ - นกไม้” เกิดจากการสร้างปราสาทโกกนุทของพระโพธิราชกุมาร นำไปสู่การสร้างพาหนะยานยนต์ที่ควบคุมบังคับได้ มีรูปร่างเหมือนครุฑทำด้วยไม้ซึ่งเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น 37 ปีก่อน พ.ศ. หรือประมาณ 580 ปีก่อน ค.ศ. พาหนะนกไม้นี้คาดว่าคงเคลื่อนตัวด้วย 3 วิธี คือ 1) ปีกนกสามารถกระพือขึ้น - ลงได้ด้วย การควบคุมของนายช่าง 2) ปีกนกกางออกลักษณะทรงตัวเพื่อต้านลมและบินด้วยกลไกบางอย่าง อาทิ ลม เชื้อเพลิง และ 3) ปีกนกกางออกเพื่อทรงตัวและบินด้วยการดึงลงจากปราสาท แล้วนายช่างจึงควบคุมให้บินไปตามทิศทางที่ต้องการ

คำสำคัญ: การวิเคราะห์เปรียบเทียบ, นวัตกรรมโบราณ, ม้าไม้กรีก, นกครุฑ - นกไม้, กัฏฐาพหะกษัตริย์

Abstrac

The Troy War took place in 300-400 BC between the Aiken Greeks with the Sparta city-state assisted by the Trojans. (Troy City Department) Troy wooden horse, built by Odysseus To cross the gate of Troy. Using much wood to make a gigantic horse worship Devi Athena and as a tribute to Troy, The wooden horse is estimated to have a height of 6 meters, legs, 2 meters high, body 2 meters high, and a neck span of 2 meters. The width of the inside of the wooden horse is approximately 2 x 3 meters to contain several Greek soldiers. Then the Troy dragged wooden horses into town. In the night, it came out from the belly of a wooden horse. Equipped with warrior weapons, such as a spear and a protective shield, separate the Odyssey's planned mission, where several soldiers are in charge of setting fire to guard the gates. One of them kills the guards. One of them opened the Sahakian door. To receive Greek troops and Sparta into the heart of Troy. The innovation "Nok Garuda - Nok Mai" was born from the construction of Prasat Koknut of Phra Bodhiraj Kumar Led to the creation of controllable motor vehicles Shaped like a wooden garuda This happened 37 years ago, or about 580 years before AD, the car is expected to move in three ways: 1) the wingspan can flutter up and down with the control of the mechanic 2) The wingspan spread out, stabilized to resist the wind and flew with specific mechanisms such as wind, fuel, and 3) the wingspan to stabilize and fly by plummeting from the castle. Then the mechanic controls to fly in the desired direction

Keywords: Comparative analysis, ancient time innovation, Greek wooden horse, garuda bird- wooden bird, King Kattawahana.

บทนำ

เฮโรโดตัสนักประวัติศาสตร์กรีกโบราณกล่าวว่า โสเมอร์ เกิดก่อนตน 400 ปี และน่าจะ มีชีวิตอยู่ช่วง 850 ปีก่อนคริสตกาล เขาเป็นมหากวี นักประพันธ์ และนักประวัติศาสตร์โบราณ ชาวกรีก ผลงานสร้างชื่อและโด่งดังคือมหากาพย์อีเลียดและโอดิสซีย์ แต่อย่างไรก็ตามแหล่ง อ้างอิงโบราณอื่น ๆ กลับให้ข้อมูลว่า น่าจะเป็นช่วงเวลาใกล้เคียงกับเหตุการณ์สงคราม เมืองทรอยมากกว่า (Graziosi, B., 2002) ซึ่งช่วงเวลาที่อาจจะเกิดสงครามเมืองทรอยนั้น เอร่า ทอสเทนิส กล่าวว่าเกิดในช่วง 1194 - 1184 ปีก่อนคริสตกาล (อนันตชัย จินดาวัฒน์, 2556) โสเมอร์ท่านได้บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับสงครามกรุงทรอยกับชาวกรีก โดยการสร้างม้าไม้ขนาด

ใหญ่เสมือนกรีกได้ถวายบรรณาการต่อชาวทroy ก่อนที่จะนำไปสู่การล่มสลายของกรุงทroy อย่างราบคาบในคืนนั้น

เจ้าชายสิทธัตถะเป็นพระราชโอรสของพระเจ้าสุทโธทนะ กษัตริย์ผู้ครองกรุงกบิลพัสดุ์ แคว้นสักกะพระราชมารดาทรงพระนามว่า "พระนางสิริมหามายา" ซึ่งเป็นพระราชธิดาของ กษัตริย์ราชสกุลโกถิยวงศ์แห่งกรุงเทวทหะ แคว้นโกถิยะ ประสูติเมื่อ 80 ปีก่อนพุทธศักราช ที่สวนลุมพินีวัน ณ ใต้ต้นสาละนั้น ซึ่งอยู่ระหว่างพรมแดนกรุงกบิลพัสดุ์กับกรุงเทวทหะ จากนั้น ได้มีพราหมณ์ 8 คนทำนายว่า เจ้าชายสิทธัตถะมีลักษณะเป็นมหาบุรุษ คือ ถ้าดำรงตนใน ฆราวาสจะได้เป็นจักรพรรดิ ถ้าออกบวชจะได้เป็นศาสดาเอกของโลก แต่ทว่าโกณฑัญญะ พราหมณ์ผู้อยู่น้อยที่สุดในจำนวนนั้น ยืนยันหนักแน่นว่า พระราชกุมารสิทธัตถะจะเสด็จออก บวชและจะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแน่นอน (เสถียร โพธิ์นันทะ, 2543) เมื่อพระชนม์ 29 พรรษา พระองค์ได้เสด็จออกผนวช ทรงปฏิบัติตนจนค้นพบสัจธรรม ทรงตรัสรู้เป็น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าขณะพระชนม์ 35 พรรษา จากนั้นจึงเที่ยวประกาศหลักธรรมตามแคว้น ต่าง ๆ ทั่วชมพูทวีป ครั้งหนึ่งพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงประทับอยู่ในเภสภพาวาน ซึ่งเป็นป่าที่นางยักษีชื่อ เภสภพา อาศัยอยู่ อันเป็นสถานที่ให้อภัยแก่หม่มฤค ไกล่เมือง สูงสุมาลคีระ ได้ปรารถนาโพธิราชกุมารผู้ซึ่งทรงให้สร้างปราสาทโกณฑุ เมื่อปราสาทเสร็จแล้วดารี จะก่กัคนายช่าง เมื่อเขาทราบดารีนั้นจึงสร้างนกรุท เพื่อพาครอบครัวหนีด้วยนกรุทนั้น นกรุทพาเขาและครอบครัวไปลงเชิงเขาหิมालัย เขาจึงสร้างเมืองและสถาปนาตนเองเป็น กษัตริย์ จากนั้นพระองค์ได้ประกาศหลักธรรมถึง 45 ปี จึงทรงเสด็จดับขันธปรินิพพานขณะ พระชนม์ 80 ปี (กรุณา กุศลาสัย และเรื่องอุไร กุศลาสัย, 2554)

นวัตกรรม (Innovation) เป็นสิ่งใหม่ที่เกิดจากการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2561) สิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นจากการใช้ ความรู้ ทักษะประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาขึ้น ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็น ผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือกระบวนการใหม่ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจและ สังคม การนำเอาวิธีการใหม่ มาปฏิบัติหลังจากที่ได้ผ่านการทดลองและได้รับการพัฒนามาเป็น ลำดับแล้ว และมีความแตกต่างจากการปฏิบัติเดิมที่เคยปฏิบัติมา (iM2 Market, 2560) ย่อม เป็นผลสำเร็จของนวัตกรรมที่เป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม “นวัตกรรม” เป็นการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีใหม่ ๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิด การผลิต กระบวนการ มักมีการแยกแยะ ความแตกต่างอย่างชัดเจน ระหว่างการประดิษฐ์คิดค้น ความคิดริเริ่ม และนวัตกรรม อัน หมายถึงความคิดริเริ่มที่นำมาประยุกต์ใช้อย่างสัมฤทธิ์ผล การที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเป็นนวัตกรรมได้ นั้น จะต้องมีความแปลกใหม่อย่างเห็นได้ชัด และไม่เป็นแค่เพียงการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ เป็นต้นว่า ในด้านศิลปะ เศรษฐศาสตร์ เศรษฐกิจ และนโยบายของรัฐ การเปลี่ยนแปลงนั้น จะต้องเพิ่มมูลค่า เป้าหมายของนวัตกรรมคือการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก เพื่อทำให้สิ่งต่าง ๆ เกิดเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น นวัตกรรมก่อให้เกิดผลิตผลเพิ่มขึ้น และเป็นที่มาสำคัญของความ มั่งคั่งทางเศรษฐกิจ

บทความนี้ต้องการศึกษา นำเสนอ วิเคราะห์ และเปรียบเทียบการสร้างนวัตกรรมสมัย โบราณ โดยชาวกรีกได้สร้าง “ม้าไม้” อันเป็นกลศึกเข้าโจมตีกรุงทroy กับการสร้าง

นกรุท - นกไม้ของนายช่าง ซึ่งภายหลังได้ขนาดนามตนเองว่ากัฏฐวาทนะกษัตริย์ ซึ่งเป็นชาวชมพูทวีปร่วมสมัยกับพุทธกาล ซึ่งทั้งสองเรื่องนี้เป็นข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์โบราณที่สามารถสร้างนวัตกรรมได้อย่างสมบูรณ์ และนำไปสู่ชัยชนะทางกลศึก ในขณะที่อีกฝ่ายสามารถใช้หนีรอดจากราชภัยได้ นำมาสู่การสร้างเมืองใหม่บริเวณเชิงเขาหิมาลัย และปกครองตามระบอบราชาธิปไตย

ชนเผ่าโทรจัน (ชาวทรอย)และม้าไม้ของชนเผ่าเอเคียน (ชาวกรีก)

2.1 ประวัติกรุงทรอย - กรุงกรีก

2.1.1 ประวัติศาสตร์กรุงทรอย

สงครามกรุงทรอย เป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ศตวรรษที่ 13 หรือ 12 ก่อนคริสตกาล การขุดค้นซากเมืองทรอย เริ่มโดยนายไฮน์ริช ชลิมันน์ (Heinrich Schliemann) นักโบราณคดีชาวเยอรมัน เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1870 - 1890 มีการพบว่า ทรอยแบ่งเป็น 9 ยุค เริ่มตั้งแต่ 3,000 ปีก่อนคริสตกาล จนถึงปี ค.ศ. 400 ผลจากข้อสันนิษฐานสามารถสรุปได้ว่า “กรุงทรอย” เป็นเมืองโบราณติดชายฝั่งทะเลเอเจียนตอนบน ซึ่งอยู่เมืองชานัคคาเล (Canakkale) ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศสาธารณรัฐตุรกีในปัจจุบัน นับว่าเป็นที่ตั้งตามจุดยุทธศาสตร์สำคัญ อันประกอบด้วย ช่องแคบดาร์ดาแนลล์ (Dardanelles) และ คาบสมุทรกาลลิโปลี (Gallipoli) (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2561)

ภาพที่ 1 ชนเผ่าโทรจัน

นักประวัติศาสตร์สมัยใหม่เชื่อว่าสงครามกรุงทรอยเป็นนิทานปรัมปราที่แต่งขึ้น แต่อย่างไรก็ดี ในปี 1868 นักโบราณคดีชาวเยอรมันนามว่า ไฮน์ริช ชลิมันน์ พบกับแฟรงค์ คัลเวิร์ท ผู้โน้มน้าวชลิมันน์ว่า กรุงทรอยเป็นสถานที่ที่มีอยู่จริง โดยตั้งอยู่ที่อิสซาร์ริคประเทศตุรกี และชลิมันน์เข้าควบคุมการขุดค้นของคัลเวิร์ทบนพื้นที่ ซึ่งเป็นทรัพย์สินของคัลเวิร์ท คำถามที่ว่ามีความเป็นจริงทางประวัติศาสตร์โดยอยู่เบื้องหลังสงครามกรุงทรอยหรือไม่นั้น ยังไม่มีคำตอบ นักวิชาการจำนวนมากเชื่อว่านิยายดังกล่าวมีแก่นความจริงทางประวัติศาสตร์ แม้อาจ

หมายความว่า เรื่องเล่าของโฮเมอร์เป็นการผสมนิทานและการออกเดินทางต่าง ๆ ของชาวกรีก ไมซิเนียนระหว่างยุคสัมฤทธิ์ก็ตาม ผู้ที่เชื่อว่าเรื่องเล่าสงครามกรุงทรอยมาจากความขัดแย้งในประวัติศาสตร์ ระยะเวลาไว้ว่าอยู่ในศตวรรษที่ 12 หรือ 11 ก่อนคริสตกาล ซึ่งค่อนข้างสอดคล้องกับหลักฐานทางโบราณคดีของการเผาทำลายทรอย (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

2.1.2 ประวัติศาสตร์กรุงกรีก

ชนเผ่าอินโด - ยูโรเปียนกลุ่มหนึ่งอพยพเข้าสู่ดินแดนกรีก แล้วรับความเจริญจากวัฒนธรรมไมนวน(Minoan Culture) บนเกาะคริต รวมทั้งวัฒนธรรมของเอเชียไมเนอร์และวัฒนธรรมอียิปต์ ผสมผสานกระทั่งพัฒนาเป็นอารยธรรมของตนเอง ชาวกรีกเรียกตัวเองว่า เฮลลีน (Hellene) เรียกบ้านเมืองตัวเองว่า เฮลลัส(Hellas) และเรียกอารยธรรมของตนเองว่า เฮลเลนิก (Hellenic Civilization) โดยปกติวิสัยชาวกรีกชอบแสวงหาความรู้ เชื่อมั่นในเหตุผล ชอบเสรีภาพ นิยมความเป็นปัจเจกชน และนิยมความเป็นธรรมชาติ ที่ตั้งของชาวกรีกมีภูมิประเทศเป็นภูเขา ทำให้ต้องแบ่งการปกครองออกเป็นนครรัฐ แต่ละนครรัฐอิสระจากกัน ศูนย์กลางนครรัฐกรีกตั้งอยู่ที่ “อะโครโพลิส” (อนันตชัย จินดาวัฒน์, 2556)

ยุคสำริด 3,000-2,000 ปีก่อนคริสต์ศักราช เป็นยุคที่อารยธรรมชนเผ่าไซเคลติกและไมซิเนียนกำลังมีอิทธิพลรุ่งเรืองอยู่ในกรีซ แต่พอถึงศตวรรษที่ 11 ก่อนคริสตกาล อิทธิพลของวัฒนธรรมไซเคลติกและไมซิเนียนก็ถึงกาลเสื่อมสลาย เพราะถูกรุกรานโดยนักรบเผ่าดอเรียนที่รุกรมาจากทางเหนือ อารยธรรมต่าง ๆ ในกรีซจึงเริ่มเข้าสู่ยุคมืดช่วงเวลา 800 ปีก่อนคริสตกาล เป็นช่วงเวลาที่อารยธรรมกรีซเพื่อพุ่งขึ้นมาอีกครั้ง วัฒนธรรมและกิจการทหารของกรีซเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด เมืองเอเธนส์และสปาร์ต่าเป็นศูนย์กลางของอำนาจ มหาอาณาจักรกรีซประกอบด้วยอิตาลีทางตอนใต้ในปัจจุบัน อันเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของอาณาจักรอันยิ่งใหญ่กรีซ อย่างก้าวเข้าสู่ยุคคลาสสิกหรือยุคทอง ในยุคนี้เองนักปราชญ์ชื่อเพเรอคลีสผู้ทำให้วิหารพาร์เธนอน เป็นที่รู้จักของโลก

โซโพลิสได้เขียนมหากาพย์อีดิปส์ขึ้น และโสคราติสหรือซาเครอติสได้เริ่มการสอนลูกศิษย์ชาวเอเธนส์ ให้รู้จักวิชาตรรกวิทยาและหลักการประชาธิปไตย ต่อมาไม่นานนักยุคทองของกรีซก็ถึงจุดเสื่อม กรีซก็เข้าสู่ยุคสงครามเปโลโปนีเซียน ซึ่งกองทหารอันเกรียงไกรของสปาร์ต่า ได้ยกกำลังเข้าบดขยี้ชาวเอเธนส์เสียจนย่อยยับ

ในขณะที่สปาร์ต่ากำลังรุกรานกรีซอย่างย่ำแย่ ทางตอนเหนือพระเจ้าฟิลิปแห่งอาณาจักรมาซิโดเนีย กำลังไล่ตีเมืองเล็ก - เมืองน้อยรุกคืบเข้ามาใกล้กรีซทุกที แต่ทว่าความทะเยอทะยานที่จะเป็นผู้พิชิตในภูมิภาคนี้ของพระเจ้าฟิลิป กลับถูกบดบังรัศมีโดยโอรสของพระองค์เอง พระนามว่า “พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช” ผู้สามารถยাত্রาทัพไปถึงเอเชียไมเนอร์และอียิปต์ ซึ่งที่อียิปต์นี้เองพระองค์ได้รับการยกย่องให้เป็นฟาโรห์ ผู้สร้างเมืองอเล็กซานเดรีย พระองค์ยังสามารถยกทัพไปถึงเปอร์เซีย และดินแดนส่วนที่เป็นอินเดียและอัฟกานิสถานในปัจจุบัน ในรัชสมัยของอาณาจักรมาซิโดเนีย เรียกกันว่า ยุคเฮลเลนิสติก (Hellenistic Period) เพราะยุคนี้มีการผสมผสานปรัชญาและวัฒนธรรมที่รุ่งเรืองของชนชั้น

ปกครอง จนกลายเป็นวัฒนธรรมแบบใหม่ที่ศิวิไลซ์ยิ่งขึ้น หลังจากพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชสิ้นพระชนม์ในวัย 33 ชันษาแล้วมีกษัตริย์ปกครองกรีซสืบต่อมาอีก 3 รัชกาล

ครั้นถึงปีที่ 205 ก่อนคริสต์ศักราช อิทธิพลของโรมันแผ่ขยายเข้ากรุงกรานกรีซ และเมื่อถึงปี 146 ก่อนคริสตกาล กรีซกับมาซิโดเนียตกอยู่ใต้การปกครองของโรมัน หลังจากที่มีการแบ่งอาณาจักรโรมันเป็นอาณาจักรตะวันออกและตะวันตก กรีซได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรไบแซนไทน์ และเมื่อเกิดสงครามครูเสดขึ้น อิทธิพลของอาณาจักรไบแซนไทน์ก็เสื่อมถอยลง เพราะถูกรุกรานโดยชาวเวนิส คาตาลัน เจนัว แพรงก์ และนอร์มัน

กระทั่งถึงปี ค.ศ. 1936 (พ.ศ. 2479) นายพลเมเตอซัสได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรี เขาเป็นผู้ปกครองประเทศที่นิยมการปกครองแบบเผด็จการ ถึงแม้ว่าจะได้เห็นความเป็นไปในชะตากรรมของพวกนาซีแต่ตัวเขาเองกลับกระทำการต่าง ๆ ที่ทำให้เขาได้รับฉายาว่า เป็นภาพจำลองของอาณาจักรโรมันในกรีซ นายพลเมเตอซัสทำการต่อต้าน ไม่ยอมให้เยอรมนีกับอิตาลีเดินทัพผ่านกรีซ ถึงแม้ว่ากลุ่มสัมพันธมิตรจะเข้าช่วยกรีซแต่กรีซก็ต้องตกเป็นของเยอรมนีในปี ค.ศ. 1941 (พ.ศ. 2484) เป็นผลให้เกิดภาวะข้าวยากหมากแพง มีการเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาล เกิดความวุ่นวายขึ้นในประเทศที่มีทั้งฝ่ายสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์ และฝ่ายสนับสนุนสถาบันกษัตริย์ เป็นชนวนให้เกิดสงครามกลางเมือง นองเลือดขึ้นในกรีซและยุติลงในปี ค.ศ. 1949 (พ.ศ.2492) โดยฝ่ายนิยมกษัตริย์อ้างชัยชนะ

2.1.3 ประวัติศาสตร์นครรัฐสปาร์ตา

นครรัฐสปาร์ตา (Spártā) เป็นชื่อเรียกของรัฐอิสระของชาวดอเรียน ซึ่งเป็นหนึ่งในชนเผ่าที่สำคัญของกรีกในยุคโบราณ สปาร์ตามีศูนย์กลางอยู่ที่ลาโอเนีย และมีจุดเด่นที่เน้นการฝึกทหาร จนอาจจะกล่าวได้ว่าสปาร์ตาคือรัฐทางทหาร ที่เป็นที่ยอมรับที่สุดในประวัติศาสตร์ของกรีกโบราณ โดยกองทัพสปาร์ตาสามารถมีชัยเหนือจักรวรรดิเปอร์เซีย และจักรวรรดิเอเธนเนียน และได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ปกป้องรัฐอื่น ๆ ในกรีก ประชาชนในนครรัฐสปาร์ตาแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) สปาร์เตียตส์ (Spartites) เป็นพวกดอเรียนส์ที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในสปาร์ตา ถือเป็นชาว สปาร์ตาโดยแท้ พวกนี้ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในนครรัฐ ทำหน้าที่เป็นทหารรัฐ 2) เปรริโอซิ ((Perioeci) คำนี้ภาษากรีกแปลว่า ผู้ที่อาศัยอยู่โดยรอบ ได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านโดยรอบนครรัฐสปาร์ตา เป็นชาวเลซีเดโมเนียที่สืบเชื้อสายปะปนกันมา พวกนี้จัดเป็นเสรีชนและมีส่วนในกิจการต่าง ๆ ภายในหมู่บ้านของตน แต่ขาดสิทธิในทางการเมืองภายในนครรัฐ สปาร์ตา ขาดสิทธิในการสมรสกับหญิงสปาร์เตียตส์ มีหน้าที่ต่อรัฐคือรับราชการทหารและประกอบกร กสิกรรม และ 3) เฮล็อต (Helot) พวกนี้เป็นชนพื้นเมืองเดิม ที่อาศัยอยู่ในดินแดนนี้มาก่อน เมื่อพวกเลซีเดโมเนียเข้ามาตั้งบ้านเรือน ก็ได้ปกครองคนเหล่านี้ในฐานะเป็นทาสของรัฐ มีหน้าที่ทำงานในที่ดินของผู้ที่เป็นนายและแบ่งผลประโยชน์ที่ได้จากที่ดินให้แก่ผู้ที่เป็นนาย พวกเฮล็อตนั้นเป็นชาวกรีกโดยแท้และมีจิตใจรักอิสระภาพเช่นชาวกรีกทั้งหลาย เมื่อมาถูกจำกัดอิสรภาพและลดฐานะก็เกิดความไม่พอใจ และมักบ่กใจอยู่กับการ

ก่อนการปฏิวัติ พวกสปาร์เตียตส์ก็ตระหนักในเรื่องนี้ดี ดังนั้น เมื่อมีการสงสัยว่าเฮลโอด คนใดคิด การปฏิวัติ ผู้นั้นจะได้รับโทษถึงประหารชีวิตทันที (อนันตชัย จินดาวัฒน์, 2556)

2.2 สงครามทรอย

บันทึกโลกตะวันตกฉบับประวัติศาสตร์กล่าวถึงตำนานกรีกโบราณว่า กรุงทรอย (Troy) ตั้งอยู่บริเวณจุดยุทธศาสตร์ที่ดีแถบช่องแคบเฮลเลนพอนด์ (Hellenpond) หรือช่องแคบดาร์ดาเนลลีในปัจจุบันโดยสามารถควบคุมเส้นทางติดต่อระหว่างเอเชียกับยุโรปได้ทั้งทางบกและทางน้ำ ซึ่งแต่เดิมนักปราชญ์ต่างก็เชื่อกันว่า กรุงทรอยเป็นตำนานที่ปรากฏเฉพาะในหนังสือมหากาพย์อิลเลียด (Iliad) ของมหากวีนิาม โฮเมอร์ (Homer) เท่านั้น แต่ภายหลังการค้นพบโดยบังเอิญของนักโบราณคดี ในปี ค.ศ. 1930 พบว่า เมืองทรอย มีอยู่จริงตามการอ้างถึงตามประวัติศาสตร์ “สงครามทรอย” กล่าวถึงสงครามระหว่างชนเผ่าเอเคียน (ชาวกรีก) กับพวกโทรจัน (ฝ่ายกรุงทรอย) ซึ่งโฮเมอร์เขียนขึ้นหลังจากที่กรุงทรอยล่มสลายไปแล้ว 300 - 400 ปี ดังนั้นนักประวัติศาสตร์จึงสันนิษฐานว่า โฮเมอร์แต่งเรื่องอิลเลียดขึ้นจากตำนานที่ผู้คนเล่าสืบทอดกันมา หรือแต่งขึ้นมาจากจินตนาการของเขาเอง แต่อย่างไรก็ตาม “สงครามทรอย” ยังได้รับการกล่าวขานถึงไม่รู้จบอย่างมีชีวิตชีวา

ภาพที่ 2 ม้าโทรจัน (ม้าไม้เมืองทรอย)

สำหรับ เหตุแห่งชนวนสงครามเกิดจากเจ้าชายปารีส ผู้เป็นพระอนุชาของเจ้าชายเฮกเตอร์แห่งทรอย ไปลักพาตัว “เฮเลน” ชายาของพระเจ้าเมเนลาอัส กษัตริย์แห่ง “นครรัฐสปาร์ตา” ไปจากวัง การกระทำดังกล่าวถือเป็นการหยามพระเกียรติทั้งกษัตริย์เมเนลาอัส และอคาเมมอนผู้เป็นพระอนุชา และเป็นกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจของไมซีเนีย ดังนั้นอคาเมมอนจึงรวบรวมชนทุกเผ่าพันธุ์ของชาติกรีก แล้วกรีธาทัพเพื่อไปแย่งตัวเฮเลนกลับคืนมาจากทรอย แต่อคาเมมอนนั้นมีเหตุผลอีกประการหนึ่งคือ ต้องการยึดทะเลอีเจียนมาเป็นของตนเพื่อขยายอำนาจอาณาจักรไมซีเนียให้ยิ่งใหญ่ แต่พระองค์ทราบดีว่าการบุกทรอยนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะเมืองทรอยมีกำแพงที่แข็งแกร่ง และมีเจ้าชายเฮกเตอร์ผู้ซึ่งเป็นยอดนักรบที่ชื่อเสียงเกรียงไกร ยากที่จะปราบลงได้เพียงเพราะกำลังทหาร (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

ดังนั้น อคาเมมอนจึงต้องจำใจเรียกตัวนักรบผู้เก่งกล้าอย่าง “อคิลลิส” มาร่วมทัพต่อสู้ในศึกนี้ด้วย เพราะเหล่าทหารต่างรู้ว่า อคิลลิสได้รับพลังอมตะจากเทพธิดาเททิส ผู้เป็นมารดาของเขา และตัวอคิลลิสเองต้องการสร้างชื่อเสียงให้ประวัติศาสตร์จารึกชื่อเขาไว้ตลอดกาล จึงยอมเข้าร่วมทัพกรีกอันเกรียงไกร เพื่อบุกทรอยด้วยเหตุผลสองประการนั้น หลังจากที่เจ้าชายเฮกเตอร์และเจ้าชายปารีสกลับถึงเมืองทรอยแล้ว ชาวการกรีกหาทัพของชาวกรีกก็แพร่สะพัดมาถึงพระกรรณของกษัตริย์ “ไปร้อม” แห่งทรอยผู้เป็นพระราชบิดา ทั้งสามตัดสินใจเข้าสู่สงครามแทนที่จะส่งตัวเฮเลนคืน ต่อมากองทัพเรือนับพันของชาวกรีกก็เข้าเทียบที่ชายฝั่ง “โทรจัน” ภายใต้การนำของอคิลลิสและยึดชายหาดได้อย่างรวดเร็ว การสู้รบอย่างดุเดือดได้เริ่มขึ้น แผ่นดินทรอยนองไฟไปด้วยสายเลือดของชาวกรีกและชาวโทรจัน แต่อคิลลิสก็ยังไม่สามารถยึดครองเมืองทรอยได้ (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

2.3 กลศึกม้าไม้

สงครามทรอยนานยืดเยื้อถึง 10 ปี และสิ้นสุดลงด้วยชัยชนะของชาวกรีก โดยชาวกรีกใช้กลยุทธ์นำเอาม้ามาสร้างเป็นม้าขนาดใหญ่ข้างในกลวง เรียกว่า “ม้าไม้” เพื่อซ่อนทหารกรีกไว้ข้างใน แล้วปล่อยให้หน้ากำแพงเมืองทรอยแล้วยกทัพกลับ เสมือนว่าหมดหนทางที่เข้ายึดทรอยได้ จึงสร้างม้าไม้มอบเป็นของขวัญแก่ทรอย รุ่งเช้าทหารเฝ้าประตูเมืองทรอยเห็นม้าไม้ถูกทิ้งไว้ จึงทูลแก่กษัตริย์ “ไปร้อม” พระองค์จึงรับสั่งให้ทหารลากจูงเข้าเมือง แต่ทว่า ด้วยวิธีนี้ทำให้ทหารกรีกซึ่งซ่อนตัวอยู่ด้านในท้องม้าไม้ จึงสามารถเข้าไปเปิดประตูเมืองทรอยได้สำเร็จอย่างง่ายดายในเวลาตีกลางคืน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ชาวทรอยกำลังหลับไหล ภายหลังเปิดประตูเมืองทรอยได้แล้ว ทหารกรีกจำนวนมากก็บุกเข้าเมืองทรอยได้เป็นผลสำเร็จกรุงทรอยจึงถูกทหารกรีกเผาทำลายเมืองจนวอดวาย (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

การสร้างนครรัฐ - นกไม้ของกัฏฐวาหนะกษัตริย์

ในพรรษาที่ 8 หลังตรัสรู้ พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงประทับอยู่ในภคกษัตริย์วัน ซึ่งเป็นป่าที่อาศัยของนางยักษีชื่อ เกสกา อันเป็นสถานที่ให้อภัยแก่หมู่มฤค ไกลเมืองสูงสูमारิระ แคว้นภคคะ โดยมี เจ้าภคคะ เป็นผู้ปกครอง ปัจจุบัน แคว้นภคคะ (Bhagga) ตั้งอยู่ในพื้นที่ส่วนหนึ่งของประเทศเนปาล (Nepal) ณ สถานที่นี้พระองค์ได้บารภเรื่องราวของโพธิราชกุมาร จากพระธรรมเทศนาชื่อว่า “อุตตทานุเจ” เป็นต้น จากนั้น จึงกล่าวถึงการสร้างปราสาทของโพธิราชกุมาร การก่อกัดนายช่าง นางช่างสร้างนครรัฐ นายช่างพาครอบครัวขึ้นนครรัฐหนี นครรัฐพานายช่างและครอบครัวไปลงเชิงเขาหิมาลัย นายช่างสร้างเมืองและสถาปนาตนเองเป็นกษัตริย์ โดยรายละเอียดปรากฏดังนี้ (พระมหาอารีย์ พลลาโก และพระมหาสมบุญ อนนตชโย, 2558)

3.1 โภธิราชกุมารสร้างปราสาทแล้วคิดฆ่านายช่าง

เหตุการณ์ระบุว่า โภธิราชกุมาร รับสั่งให้สร้างปราสาท ชื่อโกกนุท ซึ่งมีรูปทรงไม่เหมือนปราสาทอื่น ๆ บนพื้นแผ่นดิน เสมือนว่าปราสาทนี้ “ลอยอยู่ในอากาศ” เมื่อใกล้เสร็จจึงตรัสถามนายช่างว่า “ปราสาทที่มีรูปทรงอย่างนี้ เธอเคยสร้างในที่อื่นบ้างแล้วหรือ หรือว่าเป็นศิลปะครั้งแรกของเธอที่” นายช่างจึงทูลว่า ข้าแต่สมมติเทพ นี่เป็นศิลปะครั้งแรกของข้าพระองค์ ขณะนี้เองที่พระโภธิราชกุมารทรงดำริว่า “ถ้านายช่างผู้นี้จักสร้างปราสาทมีรูปทรงอย่างนี้แก่คนอื่น ปราสาทนี้ก็จักไม่น่าอัศจรรย์ การที่เราฆ่านายช่างนี้เสีย ตัดมือ และเท้าของเขา หรือควักนัยน์ตาทั้งสองเสียย่อมควร เมื่อเป็นเช่นนั้น เขาจะสร้างปราสาทแก่คนอื่นไม่ได้” พระองค์ได้ตรัสบอกความประสงค์นั้นแก่มาณพน้อย บุตรของสัณฺฑีชิวก ผู้เป็นสหายรักของพระองค์

อย่างไรก็ตามปราสาทโกกนุท ซึ่งหมายถึง ดอกบัวแดง ออกแบบและสร้างตามลักษณะของดอกบัวดังกล่าว จึงสามารถแสดงให้เห็นตามภาพประกอบของวัดป่าสันตวันาราม (วัดป่าดงไร่) จังหวัดอุดรธานี (วัดป่าสันตวันาราม, 2561)

ภาพที่ 3 วัดป่าสันตวันาราม

3.2 นายช่างทำนกรุขชี้หนีภัย

หลังจากที่มาณพน้อยบุตรของสัณฺฑีชิวก ผู้เป็นสหายรักของพระโภธิราชกุมารทราบความต้องการนั้น จึงเกิดความคิดว่า “พระราชกุมารพระองค์นี้ จักผลาญนายช่างให้ฉิบหายอย่างไม่ต้องสงสัย คนผู้มีศิลปะเป็นผู้หาค่ามิได้ เมื่อเรายังมีอยู่ เขาจงอย่าฉิบหาย เราจักให้สัณฺฑีชิวกแก่เขา” เมื่อตัดสินใจอย่างนี้แล้ว มาณพน้อยได้เดินทางไปหานายช่างแล้วถามว่า “การงานของท่านที่ปราสาทสำเร็จแล้วหรือยัง” นายช่างจึงตอบว่า “สำเร็จแล้ว” มาณพจึงกล่าวว่า “พระราชกุมารมีพระประสงค์จะผลาญท่านให้ฉิบหาย เพราะฉะนั้น ท่านพึงรักษาตนเอง (ให้ดี)”

นายช่างกล่าวว่า นายท่านบอกข้าวันนี้แก่ข้าพเจ้า นับว่าเป็นข่าวที่ดีเพื่อรักษาความปลอดภัยต่อข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าจักทราบกิจที่ควรทำในเรื่องนี้อย่างไร หรือมีวิธีการ

ใดบ้าง จากนั้นมาฉจึงแนะนำว่า หากพระราชกุมารตรัสถามว่า “สหาย การงานของท่านที่ปราสาทของเราสำเร็จแล้วหรือ” นายช่าง ท่านจึงทูลว่า “ข้าแต่สมมติเทพ การงานที่ปราสาทยังไม่สำเร็จก่อน ยังเหลืออีกมาก” พระเจ้าข้า

ส่วนพระราชกุมาร เมื่อเสด็จมาถึงจึงตรัสถามนายช่างว่า มีการงานอะไรอีกยังเหลือตกค้างอยู่บ้างหรือไม่ นายช่างจึงทูลว่า ข้าแต่สมมติเทพ ข้าพระองค์จะทูลให้ทรงทราบภายหลัง แต่ขณะขอพระองค์จงตรัสสั่งให้ใคร ๆ ขนไม้มาก่อนเถิด ราชกุมารตรัสถามว่า จะให้ขนไม้ชนิดไหนมาบ้าง นายช่างทูลว่าขอเป็นไม้แห้งเนื้อแข็งที่ไม่มีมีแก่นพระเจ้าข้า เมื่อโพธิราชกุมารได้รับสั่งให้ขนไม้ตามที่นายช่างต้องการมาให้จนครบและเพียงพอแล้ว นายช่างได้กราบทูลพระราชกุมารว่า ข้าแต่สมมติเทพ จำเดิมแต่ขึ้นไป ขอความกรุณาจากพระองค์ไม่พึงเสด็จมายังสำนักอันเป็นสถานที่ทำงานของข้าพระองค์ เพราะเมื่อข้าพระองค์ทำงานที่ละเอียดอยู่ เมื่อมีการสนทนากับคนอื่น ความฟุ้งซ่านก็จะมี อนึ่งเวลารับประทานอาหาร ภรรยาของข้าพระองค์จักนำอาหารมาด้วยตนเอง พระราชกุมารทรงรับว่า ดีแล้วนายช่าง

หลังจากที่นายช่างได้รับไม้แก่นเนื้อเบาจากพระโพธิราชกุมาร เขาจึงนั่งถากไม้เหล่านั้นอยู่ในห้อง ๆ หนึ่ง เพื่อทำเป็นนกกฤษ “ครุพสกฤษ” ซึ่งมีเนื้อที่เพียงพอต่อบุตรและภรณยานั่งภายในได้ ครั้นถึงเวลารับประทานอาหาร เขาจึงสั่งภรรยาว่า “เธอจงขายของทุกสิ่งอันมีอยู่ในเรือนแล้ว รับเอาเงินและทองไว้”

3.3 นายช่างพาครอบครัวหนี

ฝ่ายพระราชกุมารรับสั่งให้ล้อมเรือนไว้ ทรงจัดตั้งการรักษาเพื่อประโยชน์จะไม่ให้นายช่างออกไปได้ ส่วนนายช่าง ในเวลาที่นกไม้สำเร็จแล้ว จึงสั่งภรรยาว่า “วันนี้ เธอพึงพาเด็กแม่ทั้งหมดมา” เมื่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้ว จึงสั่งให้บุตรและภรรยาเข้าไปนั่งในห้องงก แล้วออกทางหน้าต่างหลบหนีไป หลังจากนั้นเหล่าทหารอารักขา จึงได้เร่งรีบไปกราบทูลว่า “ขอเดชะสมมติเทพ นายช่างหลบหนีไปได้” นายช่างนั้นก็ไปลงที่หิมวันตประเทศ สร้างนครขึ้นนครหนึ่ง แล้วสถาปนาตนเป็นพระราชาทรงพระนามว่า “กัญฐวาหนะ” หมายถึง ผู้มีท่อนไม้เป็นพาหนะ หรือผู้มีพาหนะอันทำด้วยท่อนไม้ ในนครนั้นสืบไป

3.4 พระศาสดาสันทนากับโพธิราชกุมาร

พระราชประวัติของโพธิราชกุมารเบื้องต้น ทราบมาว่าพระองค์อภิเษกสมรสแล้วไม่มีแม้กระพระราชนิโอรสหรือพระราชธิดา การสร้างปราสาทโกกนุทก็เพื่อเป็นอันสงฆ์บุญ เพื่อให้ทรงได้บุตรตามที่ทรงปรารถนา เมื่อปราสาทโกกนุทสร้างเสร็จสมบูรณ์พร้อมฉลอง พระองค์จึงรับสั่งให้ข้าราชการบริวารตกแต่งสถานที่ ส่วนหนึ่งพระองค์ได้อธิษฐานก่อนปูพรมแดงจากประตูทางเข้าไปจนถึงห้องโถงของปราสาทว่า หากพระองค์จักได้ประราชนิโอรสหรือพระราชธิดา ขอให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงเหยียบผ้าที่ทรงปูลาดนี้ หากจักไม่มีบุตรแล้วไซ้ ขอพระองค์ไม่ปรารถนาทรงเหยียบ ครั้นรุ่งเช้าในเวลาเสด็จของพระพุทธรูปพร้อมด้วยพระสาวก เมื่อถึงหน้าประตูหน้าเข้าปราสาทโกกนุท พระองค์หุดนึ่งมิได้ทรงเหยียบพรมแดงนั้น แม้จักถูกพระราชกุมารโพธิทูลนิมนต์เสด็จจนพรมแดงถึง 3 ครั้ง พระองค์จึงตรัสเหตุที่ไม่เหยียบตามที่พระราช

กุมารทรงได้อิฐฐานแล้วนั้นจากนั้นพระพุทธเจ้าจึงได้ตรัสถึงเหตุที่พระราชกุมารไม่ทรงมีบุตร มาแสดงแก่พระราชกุมารว่า

“ในอดีตกาล กลาสีหลายร้อยคนเล่นเรือลำใหญ่ไปสู่มหาสมุทร แต่เรือเกิดอัปปางใน กลางสมุทร สองสามีภรรยาคว้าได้แผ่นกระดานแผ่นหนึ่ง เพื่ออาศัยว่ายน้ำเข้าไปสู่เกาะน้อยแห่ง หนึ่ง ส่วนกลาสีที่เหลือตายทั้งหมดในมหาสมุทรนั้น อย่างไรก็ตามบนเกาะนั้นมีเฉพาะนก กลาสี สามี/ภรรยาทั้งสองไม่เห็นสิ่งอื่นที่ควรกินได้ เมื่อถูกความหิวครอบงำจึงเผาไขนกกินจนหมด เมื่อ ไข่หมดจึงจับลูกนกปิ้งกินจนหมด เมื่อลูกนกหมด จึงจับนกทั้งหลายปิ้งกิน โดยสรุปคือทั้งสองมี ความประมาทเพราะการทำต่อชีวิตนกกลูกนก และไขนกก โดยที่ทั้งสองไม่มีใครเลยที่ตั้งอยู่บน เมตตา”

หลังจากพระพุทธเจ้ากรรมที่พระโพธิราชกุมารได้เคยกระทำแล้ว จึงสรุปว่า หาก พระองค์กับภรรยาไม่ประมาทในช่วงวัยใดวัยหนึ่ง พระองค์จักมีบุตรหรือธิดาอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นบุคคลผู้เป็นที่รักเป็นความหวังของผู้อื่น จึงไม่ควรประมาทในช่วงวัยทั้ง 3 กล่าวคือ ปฐมวัย-วัยเด็ก มัชฌิมวัย - วัยหนุ่ม/สาว และปัจฉิมวัย - วัยผู้ใหญ่ หรืออย่างน้อยก็พึงรักษา ตนและไม่ประมาทในวัยหนึ่งวัยใด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบนวัตกรรมสมัยโบราณด้านการสร้างม้ไม้ของกรีกกับ การสร้างนกรูท - นกไม้ของกัฏฐวาหนะกษัตริย์

4.1 การวิเคราะห์นวัตกรรมสมัยโบราณด้านการสร้างม้ไม้ของกรีก

แนวคิดการสร้างม้ไม้เกิดขึ้นในนามสงครามทรอย ประมาณ 900 ปีก่อนคริสตกาล เป็นการต่อสู้แย่งชิงพระนางเฮเลน ซึ่งเจ้าชายปารีสแห่งทรอยชิงมาจากพระสวามี คือพระเจ้า เมเนเลอัสแห่งสปาร์ตา ซึ่งเป็นสัมพันธมิตรกับมหานครกรีก แต่การต่อสู้ยืดเยื้อเป็นเวลา 10 ปี ต่างฝ่ายต่างไม่สามารถชนะกันได้อย่างเด็ดขาด เพราะทรอยมีกำแพงขนาดใหญ่รอบล้อมซีอัส เคเอียน ส่วนกรีกก็มีนักรบที่เก่งกล้าอย่างอควิลีส กับหน่วยรบที่ทรงพลังในการรบดุดันไม่เคย ปรายชัย

การรบไม่สามารถชี้ชะตา โอดิส ซีอัส ที่ปรึกษาฝ่ายกลยุทธ์สงครามของชาวกรีก จึง เสนอริเริ่มแนวคิดการสร้างม้ไม้ขนาดมหึมา ภายในลำตัวกลวงเพื่อบรรจุทหารจำนวนหนึ่ง เขา แนะนำให้ชื่อไซนอน (Sinon) เล่นตามบทบาทที่ตกลงกันไว้ กล่าวคือเสมือนว่าถูกสปาร์ตาใจ ร้ายหักหลัง จะฆ่าตนเพื่อผู้ชายผู้แก่เทพเจ้า เพื่อให้มีชัยในศึกสงครามอันยืดเยื้อนี้ อุบายที่ว่า คือการทิ้งค่ายยกทัพกลับกรีก แล้วสร้างม้ไม้ทิ้งไว้เป็นบรรณาการเทวอิธินา ความใหญ่โตของ ม้ไม้เพื่อป้องกันการเคลื่อนย้ายของทรอย หากทรอยขึ้นทำการเคลื่อนย้ายจะส่งผลให้เทวอิธินา พอร์ธและจะซาบแช่งให้ทรอยเสื่อมด้วยอำนาจวิเศษ แต่ความใหญ่โตของม้ไม้นั้น เป็นที่ รู้สึกไม่น่าไว้ใจสำหรับนักบวชผู้เปี่ยมด้วยไหวพริบ นามว่า เลโอโคออน เขากล่าวตักเตือนพระ

เจ้าปรีธัมว่า “ข้าพหวันชาวกรีกแม้ว่าเขาถือของขวัญมาให้” ซึ่งสอดคล้องกับคำเตือนของพระราชธิดาที่ทรงแนะนำว่า “โปรดระวังภัยอันตรายที่จะมากับม้าไม้” แต่ไม่มีผู้เชื่อคำตักเตือนของทั้ง 2 ท่าน ดังนั้นมติชาวทรอยจึงได้ตัดสินใจชักลากม้าไม้เข้าเมือง ภายใต้ความหวังว่าเทวีอิธีนาจะทรงพอพระทัย และช่วยปกป้องชาวทรอยจากการรุกรานของชาวสปาร์ตาผู้เป็นพันธมิตรกับมหาอำนาจกรีก หลังจากทีชาวทรอยชักลากม้าไม้เข้าไปในลานกว้างกลางกรุงทรอยแล้ว ชาวทรอยต่างฉลองใหญ่เท่าที่เคยจัดมา เพื่อสดุดีการสิ้นสุดสงครามที่ยาวนานนับ 10 ปี (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

ทว่าตึกสงัดของคิโนนัซชาวทรอยเหน็ดเหนื่อยแล้วกลับไหลจากการเฉลิมฉลอง ท้องถนนมืดและทั้งสองฝั่งเจียบสงัด อีกด้านของนักรบกรีกใต้ท้องม้าไม้ถูกหย่อนเชือกบันได ทหารกรีกทั้งหมดที่หลบซ่อนตัวในท้องม้าไม้จึงทยอยลงมาตามสัญญาณ พร้อมแยกย้ายกันออกไปวางเพลิงทั่วทุกมุมของกรุงทรอย เมื่อประตูศเคเอี้ยนถูกเปิดออก นักรบสปาร์ตาก็เข้าชนฆ่าชาวทรอยอย่างไม่ปราณี อย่างไรก็ตามภายใต้การชนฆ่าอย่างโหดเหี้ยมนี้ เจ้านายระดับขุนศึกนามว่า เอนีแอส แบกพ่อวีชราและลูกชายทารกตีฝ่าวงล้อมทหารสปาร์ตาไปได้ เขาลงเรือแล้วไปขึ้นบกอีกที่ที่บริเวณที่เป็นอิตาลีในปัจจุบัน จากนั้นจึงได้สร้างบ้านเมืองขึ้นอยู่ร่วมกับชาวอิทรัสกันสืบมา (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

ผู้เขียนขอวิเคราะห์การสร้าง “ม้าไม้” ของโอดิสเซียส ผู้ซึ่งคิดอุบายผ่านเข้าไปยังประตูศเคเอี้ยนอันแข็งแกร่งแน่นหนาของทรอย ในคิโนนัซเขาสั่งให้ทหารหาท่อนไม้จำนวนมากแล้วนำมาয়ฐานทัพเพื่อประกอบเป็นม้าไม้ขนาดมหึมา ซึ่งต้องประกอบให้แล้วเสร็จก่อนรุ่งอรุณ เพื่อจักได้ทิ้งไว้เป็นการบูชาเทวีอิธีนา และให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องบรรณาการต่อทรอย จากนั้นจึงทำที่เป็นยกพลกลับกรีกในเช้ามีดขของวันนั้น คาดว่ามีความสูงราว 6 เมตร แบ่งเป็นช่วงขาสูง 2 เมตร ความสูงของลำตัวสูง 2 เมตร และช่วงลำคอถึงช่วงหน้าของม้าไม้คงสูง 2 เมตร ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ลงตัวสมส่วนตามลักษณะกายภาพ เพราะตีความว่า ทหารกรีกเข้าอาศัยอยู่ได้จำนวนหนึ่ง ซึ่งคาดว่าราว 10 นาย ทหารกรีกคงมีส่วนสูงเฉลี่ย 1.80 - 2 เมตร ตามมาตรฐานทหารนักรบกรีก บวกกับพื้นที่เก็บหอกซึ่งยาวกว่าทหารกรีกแน่นอน โดยยาวประมาณ 2.50 เซนติเมตร ส่วนความกว้างภายในท้องม้าไม้ นั้น คงอยู่ประมาณ 2 เมตร เพื่อบรรจุทหารกรีกเป็น 2 แถว จำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่น่าจะเกิน 10 นาย สำหรับความยาวภายในท้องม้าไม้ นั้นก็เช่น คาดว่ายาวประมาณ 3 เมตร เพื่อพักอาศัยของทหารจำนวนหนึ่ง ไม่น่าจะเกิน 10 นาย ซึ่งเข้าไปอาศัยอยู่ในช่วงเช้ามีดขของวันที่สร้างม้าไม้เสร็จ จนกว่าชาวทรอยจะลากจูงม้าไม้เข้าเมืองทรอยซึ่งก็อยู่ภายในท้องม้าไม้ นั้นทั้งวัน และช่วงค่ำจนกระทั่งตึกสงัด ก่อนที่จะออกมาจากท้องม้าไม้ด้วยบันไดเชือก จากการอนุมานตามเหตุการณ์นี้ ทหารกรีกที่อยู่ข้างในท้องม้าไม้จำนวนหนึ่ง พร้อมอุปกรณ์นักรบ เช่น หอก โล่ป้องกัน เสบียงอาหารที่เพียงพอสำหรับทหารอย่างน้อย 2 มื้อ คือช่วงมือเที่ยงหลังจากถูกลากจูงเข้าไปในเมืองทรอยแล้ว และช่วงมือก่อนลงมือออกจากท้องม้าไม้ แล้วกระจายกันออกทำภารกิจตามที่โอดิสเซียสวางแผนไว้ คือ ทหารจำนวนหนึ่งรับหน้าที่จุดไฟเผาตามซุ้มประตู ทหารจำนวนหนึ่งเข้าเข้าฆ่าทหารยาม

ชาวทรอยอย่างฉับไว ทหารจำนวนหนึ่งเปิดประตูเอเคียนของทรอย เพื่อรับทัพกรีกและสปาร์ต้าเข้าสู่ใจกลางกรุงทรอย ในคืนทหารกรีกและสปาร์ต้าต่างสังหารชาวทรอยผู้หลับไหล และทหารที่ปราศจากการเตรียมตัวสู้หรือแม้แต่ความสามารถในการป้องกันตนเอง เนื่องจากความเหนื่อยล้าและการดื่มกินในงานฉลองอย่างรื่นเริงในช่วงเย็นจนกระทั่งตีสองแล้ว ชาวทรอยทั้งเมืองก็หลับไหล พอรู้ตัวอีกทีทรอยก็ถูกเป็นไฟ ผู้คนบาดเจ็บล้มตายกันทุกที่ ทั้งพื้นดินและบรรยากาศเต็มไปด้วยกลิ่นคาวเลือด ทรอยจึงถึงกาลอวสานในคืนนั้นอย่างไม่อาจฟื้นฟูได้อีกต่อไป

4.2 การสร้างนกครุฑ - นกไม้ของกัญฐวาทนะกษัตริย์

จากเนื้อเรื่องคงต้องเริ่มต้นที่การวิเคราะห์ศัพท์ว่า นกครุฑ-นกไม้ ตามศัพท์คงหมายถึงการนำไม้มาประกอบสร้างนกขนาดใหญ่ ที่มีรูปร่างเหมือนครุฑ การสร้างนกไม้ดังกล่าวนี้ นายช่างต้องการบรรจุคนไว้ภายในแล้วบังคับหุ่นยนต์นกไม้นั้นอพยพคนหนีไปทางอากาศ นับว่าเป็นแนวคิดและการออกแบบนวัตกรรมที่ล้ำหน้ามากในยุคนั้น ภายใต้อาณัติของนายช่างนี้ เขาสามารถสร้างกลไกการขับเคลื่อนนกครุฑ - นกไม้ได้สำเร็จ

ไม้ที่ใช้สร้างนกไม้เป็นไม้เนื้อแข็งชนิดเบา หากสันนิษฐานคงเป็นไม้สักซึ่งเป็นไม้เนื้อแข็งและเบา การที่จะประดิษฐ์นกไม้ที่สามารถบรรจุคนได้ จำนวน 5 - 10 คน นับว่านายช่างมีความเชี่ยวชาญทั้งการออกแบบ การคำนวณ และการประกอบชิ้นส่วนอย่างมาก เพราะต้องสร้างนกไม้ขนาดใหญ่ภายใต้เวลาจำกัด ต้องคำนวณทุกสัดส่วนของนกไม้ซึ่งพลาดไม่ได้ โดยไม่มีโอกาสทดลองก่อนใช้งานจริง เพราะตามเนื้อเรื่องกล่าวว่า เมื่อสร้างนกครุฑ-นกไม้เสร็จก็สั่งให้ภรรยา ลูก ๆ พร้อมนำของมีค่าเข้าไปนั่งด้านใน แล้วบินออกทางหน้าต่างปราสาทโกกนุททันที

สำหรับนกไม้ที่ประกอบขึ้นด้วยไม้ทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่นั้น คงต้องเชื่อมชิ้นส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างแน่นหนา เพื่อขับเคลื่อนนกไม้นี้ซึ่งสันนิษฐานว่าคงเคลื่อนตัวด้วย 3 วิธีคือ 1) ปีกนกสามารถกระพือขึ้น-ลงได้ด้วยการควบคุมของนายช่าง 2) ปีกนกกางออกลักษณะทรงตัวเพื่อต้านลมและบินด้วยกลไกบางอย่าง เช่น ลม เชื้อเพลิง และ 3) ปีกนกกางออกเพื่อทรงตัวและบินด้วยการดิ่งลงจากที่สูงของปราสาท แล้วนายช่างจึงควบคุมให้บินไปตามทิศทางที่ต้องการ อย่างไรก็ตามการเชื่อมรอยต่อทุกส่วนนกไม้ ต้องได้ขนาดพอดีและมีความมั่นคง เช่นระหว่างปีกทั้งสองข้างกับลำตัวนก เพราะเป็นส่วนที่ต้องรับน้ำหนักทั้งนายช่าง ภรรยา ลูก ๆ รวมทั้งหมตน่าจะประมาณ 3 คน รวมเป็น 5 คน และของมีค่าอีกประมาณ 5 - 10 กิโลกรัม

จากแคว้นภักคະที่ก่อสร้างปราสาทโกกนุทของโพธิราชกุมาร ไปจนถึงเชิงเขาหิมพานต์ สถานที่ลงจอดนกครุฑ - นกไม้นั้น (บาลีคิด, 2561) อนุমানได้ว่าระยะทางไม่เกิน 200 กิโลเมตร (ตามวงกลมในภาพข้างบน) ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริง แสดงว่านกไม้ที่ควบคุมการขับเคลื่อนโดยนายช่างนั้น ทรงตัวและบินอยู่ในอากาศได้นานพอสมควร หรือนานตามที่นายช่างต้องการให้ไปลงจอด ณ จุดใด ตามประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในโพธิราชกุมารสูตรนั้น นายช่างบังคับนกไม้ของเขาออกจากปราสาทโกกนุท เมืองสูงสมารศิระ แคว้นภักคະ ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของเทือกเขาหิมลัยอันเป็นสถานที่ที่เชื่อว่าเป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งของป่าหิมพานต์ จากนั้นทั้งนายช่าง ภรรยา และลูก ๆ ได้ช่วยกันสร้างเมืองขึ้น พร้อมทั้งตั้งตนเองเป็นกษัตริย์ พระนามว่า “กัญฐวาทนะ” หมายถึง

ผู้มีท่อนไม้เป็นพาหนะ หรือผู้มีพาหนะอันทำด้วยท่อนไม้ จากนั้นจึงปกครองเมืองที่สร้างขึ้นใหม่นั้นต่อไป

สรุป

นวัตกรรม “**ม้าไม้**” ของโอดิสเซียส ผู้ซึ่งคิดอุบายยกพลข้ามพ้นประตูลศเคอเอียนอันแข็งแกร่งแน่นหนาของทรอย ในคืนนั้นเขาสั่งให้ทหารหาท่อนไม้จำนวนมาก แล้วนำมาเรียงฐานทัพเพื่อประกอบเป็นม้าไม้ขนาดมหึมา ซึ่งต้องประกอบให้แล้วเสร็จก่อนรุ่งอรุณ เพื่อจักได้ทิ้งไว้เป็นการบูชาเทวีอิธิน่า และให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องบรรณาการต่อทรอย จากนั้นจึงทำที่เป็นยกพลกลับกรีกในเช้ามีดของวันนั้น คาดว่ามีความสูงราว 6 เมตร แบ่งเป็นช่วงขาสูง 2 เมตร ความสูงของลำตัวสูง 2 เมตร และช่วงลำคอถึงช่วงหน้าของม้าไม้คงสูง 2 เมตร ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ลงตัวสมส่วนตามลักษณะกายภาพ เพราะตีความว่า ทหารกรีกเข้าอาศัยอยู่ได้จำนวนหนึ่ง ซึ่งคาดว่าราว 10 นาย ทหารกรีกคงมีส่วนสูงเฉลี่ย 1.80 - 2 เมตร ตามมาตรฐานทหารนักรบกรีก บวกกับพื้นที่เก็บหอกซึ่งยาวกว่าทหารกรีกแน่นอน โดยยาวประมาณ 2.50 เซนติเมตร ส่วนความกว้างภายในท้องม้าไม้ นั้น คงอยู่ประมาณ 2 เมตร เพื่อบรรจุทหารกรีกเป็น 2 แถว จำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่น่าจะเกิน 10 นาย สำหรับความยาวภายในท้องม้าไม้ นั้นก็เช่น คาดว่ายาวประมาณ 3 เมตร เพื่อพักอาศัยของทหารจำนวนหนึ่ง ไม่น่าจะเกิน 10 นาย ซึ่งเข้าไปอาศัยอยู่ในช่วงเช้ามีดของวันที่สร้างม้าไม้เสร็จ จนกว่าชาวทรอยจะลากจูงม้าไม้เข้าเมืองทรอยซึ่งก็อยู่ภายในท้องม้าไม้ นั้นทั้งวัน และช่วงค่ำจนกระทั่งตีกองตึก ก่อนที่จะออกมาจากท้องม้าไม้ด้วยบันไดเชือก จากการอนุมานตามเหตุการณ์นี้ ทหารกรีกที่อยู่ข้างในท้องม้าไม้จำนวนหนึ่ง พร้อมอุปกรณ์นักรบ เช่น หอก โล่ป้องกัน เสบียงอาหารที่เพียงพอสำหรับทหารอย่างน้อย 2 มื้อ คือช่วงมือเที่ยงหลังจากถูกลากจูงเข้าไปในเมืองทรอยแล้ว และช่วงมือก่อนลงมือออกจากท้องม้าไม้ แล้วกระจายกันออกทำภารกิจตามที่โอดิสเซียสวางแผนไว้ คือ ทหารจำนวนหนึ่งรับหน้าที่จุดไฟเผาตามซุ้มประตู ทหารจำนวนหนึ่งเข้าเข้าฆ่าทหารยามชาวทรอยอย่างฉับไว ทหารจำนวนหนึ่งเปิดประตูสอเคียนของทรอย เพื่อรับทัพกรีกและสปาร์ต้าเข้าสู่ใจกลางกรุงทรอย

นวัตกรรม “**นกครุฑ - นกไม้**” เกิดขึ้นจากประวัติศาสตร์การสร้างปราสาทโกกนุทของพระโพธิราชกุมาร คือ เหตุการณ์นี้นำไปสู่การสร้างพาหนะยานยนต์ที่ควบคุมบังคับได้ อันมีรูปร่างเหมือนนกครุฑซึ่งทำด้วยไม้เนื้อแข็งแต่เบา เป็นส่วนประกอบหลักของนกไม้ ซึ่งเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น 37 ปีก่อน พ.ศ. หรือประมาณ 580 ปีก่อน ค.ศ. พาหนะนกไม้นี้คาดว่าคงเคลื่อนตัวด้วย 3 วิธี คือ 1) ปีกนกสามารถกระพือขึ้น-ลงได้ด้วยการควบคุมของนายช่าง 2) ปีกนกกางออกลักษณะทรงตัวเพื่อต้านลมและบินด้วยกลไกบางอย่าง เช่น ลม เชื้อเพลิง และ 3) ปีกนกกางออกเพื่อทรงตัวและบินด้วยการดึงลงจากที่สูงของปราสาท แล้วนายช่างจึงควบคุมให้บินไปตามทิศทางที่ต้องการ

บรรณานุกรม

กรุณา กุศลาสัย และเรื่องอุไร กุศลาสัย. (2554). ภารตวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: ศยาม.

- ดาว ปิ่นเฉลียว. (2557). สงครามกรุงทรอยและตำนานวีรบุรุษ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พี. วาทิน พรินตติ้ง จำกัด.
- บาลีคิด. (2561). แผนที่ชมพูทวีป แสดงพุทธสถานสำคัญสมัยพุทธกาล. เรียกใช้เมื่อ 11 สิงหาคม 2561 จาก <http://www.palidict.com/node/10515>
- พระมหาวารีย์ พลathiโก และพระมหาสมบุญ อนนตชโย. (2558). ธรรมบท ภาคที่ 6 แปลโดย พัญญชนะ ฉบับสองภาษา (ไทย-บาลี). (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เสียง เชียงเพียรเพื่อพุทธศาสนา.
- วัดป่าสันตติวนาราม. (2561). วัดป่าสันตติวนาราม (วัดป่าดงไร่). เรียกใช้เมื่อ 12 สิงหาคม 2561 จาก <https://thailandtourismdirectory.go.th/th/info/attraction/detail/itemid/21177>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2561). นวัตกรรม. เรียกใช้เมื่อ 13 สิงหาคม 2561 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>
- _____. (2561). สงครามกรุงทรอย. เรียกใช้เมื่อ 13 สิงหาคม 2561 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki>
- เสถียร โพธิ์นันทะ. (2543). แนวพระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- อนันตชัย จินดาวัฒน์. (2556). ประวัติศาสตร์ยุโรป. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ยิปซีกรุ๊ป.
- Graziosi, B. (2002). The Invention of Homer. London: Cambridge.
- iM2 Market. (2560). ความคิดสร้างสรรค์ คือ (Creative) ? เรียกใช้เมื่อ 11 สิงหาคม 2561 จาก <https://www.im2market.com/2017/11/19/4655>